

УДК 81'373.21 (477.84)

МЕТАФОРИЧНІ УТВОРЕННЯ У МІКРОГІДРОНІМІЇ ТЕРНОПІЛЬЩИНИ

Наталія БИЦКО

*Буковинський державний медичний університет,
кафедра іноземних мов,
Театральна пл., 2, Чернівці, Україна, 58000,
e-mail: natali.888.lat@yandex.ua*

У статті здійснено аналіз мікрогідронімів із території Верхньо-Середнього Дністра в адміністративно-територіальних межах Тернопільської області. Проаналізовано назви, яким притаманні характерні ознаки, покладені в основу метафоричного переносу, що дозволило простежити прагідроніми певної словотвірної моделі.

Ключові слова: мікрогідронімійний кадастр, метафора, гідронім, мікрогідронім, метафоричні утворення.

Вчення про метафору бере свій початок від “Поетики” старогрецького філософа Аристотеля. Під метафорою, як відомо, Аристотель розумів не тільки один із засобів прикрашення мови, а й особливість образного мислення людини. З того часу дослідники метафори звертають увагу передусім на естетику слова, розглядають метафору як засіб, що надає художній мові виразності, краси й чарівності.

Метафора як мовне явище має власну історію розвитку та свої особливості, що залежать від її уживання в різних функціональних стилях мови. При цьому кожна відмінність функціонального навантаження метафори зумовлює й характер її словесної структури. Метафора, у сукупності з іншими образними засобами, сприяє розрізненню як функціональних, так і індивідуальних стилів мови [10].

Метафора як універсальний засіб людського мислення вже давно потрапила в коло наукової уваги лінгвістів, філософів, етнографів, літературознавців. Від початку XIX ст. її почали досліджувати в стосунку до особливостей національної мови та фольклору (О. Потебня, Ф. Буслаєв, О. Веселовський та ін.). “Сучасні наукові дослідження розглядають метафору як такий засіб формування понять, який узгоджується з основними цінностями певної культури, відображає та зберігає їх (М. Джонсон, Дж. Лакофф, Е. Мак-Кормак)” [4, с. 1].

Головною метою статті є вияв характерних ознак, покладених в основу метафоричного переносу, у мікрогідронімійному кадастрі Тернопільської області. Джерелами фактичного матеріалу стали найменування непроточних об'єктів, які були зафіксовані експедиційним шляхом упродовж 2006–2011 років.

Мікрогідронімії назви згруповано й проаналізовано за характерними ознаками, які прослідковуються в основі метафоричних утворень. Серед них виокремлюємо:

Мікрогідроніми, які характеризують конфігурацію водного об'єкта:

– мотивація “гострої форми”: мокра балка, яр **Вістря** (НП Коропець, М-35-111-А-б (Коропець)), походить від апелятива *вістря*. Пор. рос.: *остриё*, д. рус. пох. від *ostrъ* “гострий”, протетичне *в* виникло в результаті подовження *о* після занепаду слабкого *в* у наступному складі (див. *гострий* [3, т. I, с. 405]); *гострий*, *вістря*, *гострота*, *вершина*, *вістря*; рос. – *острый*; д. рус; *острый* – “вострый, резучий” [2, т. II, с. 706];

– мотивація “випуклості”: мокра балка, яр **Горб** (НП Городниця, М-35-101-А-в (Постолівка)); мокра балка **Горби** (НП Болотня, Льв. і Терн., М-35-86-А-г); яр **Горби** (НП Болотня, Льв. і Терн., М-35-86-А-г); мокра балка **Горбатий Лан**, (НП Ангелівка, М-35-112-А-г (Товсте)). Назви утворені від апелятива *горб* [13, т. I, с. 439]. Пор.: *горб*, *горбатий*: рос. *горб*; *горбъ* “всякая выпуклость на плоскости, особ. округлая и пологая” [2, т. I, с. 377]. До цього номінативного розряду можна зарахувати назву оз. **Копчевське** (НП Білозірка Лан.) пол. *kopiec* “купа викопаної землі”, “горб, пагорб, насипаний на межі межовий знак”, “гора, могильний курган” [16, вип. 11, с. 39], укр. *копець* “межовий знак” [11, т. II, с. 280]; **копець* – “межовий знак у вигляді насипаного горба” [12, т. I, с. 496]; мокра балка, яр **Говда** (НП Бураківка, М-35-112-А-в (Цапівка)); Можливо, назва утворена від апелятива *говда* “гора” [3, т. I, с. 540];

– мотивація “клиноподібної форми”: мокра балка, яр **Клин** (вп. в р. Горинь у НП Велика Горанка, М-35-76-А-в (Старий Олексинець)). Назва походить від апелятива **klinъ*. Пор.: *klin* “форма клину (з різними значеннями)”, д. рус. *клинъ* “клин”, “ділянка землі, частіше за все гострокутної форми” [16, вип. 10, с. 44–45]; *клин* “загострений з одного кінця шматок дерева чи металу”; [3, т. II, с. 460–461]. Зафіксовано також назву яру **Заклин** (НП Юськівці, М-35-77-А-г (В'язовець)), у якій префікс *за-* містить вказівку розташування на місцевості. Дещо іншу семантику має апел. *закло* “клапоть землі, що заходить у чужу землю; закуток; частина місцевості, оточена з трьох боків ярами; затока”. Пор.: *закло* “затока, земля, що вклинюється в чужу землю, клин землі, обмежений водою, крутий згин дороги”; очевидно, пов'язане з *кло*, що має значення, пов'язане з формами “кут, ребро, грань, виступ у предмета” [3, т. II, с. 226]; *заклинивають* – “укреплять клиномъ, заклинь (процес)” [2, т. I, с. 586];

– мотивація “круглої форми мікрогідрооб'єкта”: мокра балка, яр **Кругле** (НП Заложці, М-35-75-Г-б (Заложці)); зникле оз. **Кругле Озеро** (НП Озеряни (Борщ.) [5, спр. 4, с. 721]); мокра балка, яр **Кругле Поле** (НП Заложці, М-35-75-Г-б (Заложці)); мокра балка, яр **Круглик** (НП Лукаші, М-35-75-Б-а (Підкамінь)); оз. **Круглянка** (НП Ридодуби, НП Білобожниця, Чорт. [5, спр. 4, с. 493]); мокра балка **Кренгла (Кругла)** (НП Збараж, М-35-113-А-г (Скала-Подільська)). Назви походять від **krugъlъ(jь)*. Пор.: болг. *кръгъл* “прикм. “круглий” [16, вип. 13, с. 23]; ст. укр. *кrouglyи* [12, т. I, с. 517], укр. *кrouглий, -а, -е* “круглый” [11, т. II, с. 312].

– мотивація “особливої форми мікрогідрооб’єкта”: бол. та дж. **Кудрик** (НП Поморяни, Збор.) [5, спр. 4, с. 549] < прикм. *кудрявий*. Пор.: *кудер, кудир* “кудрява жінка” [13, т. II, с. 400–401]; *кудра* “невеликий ставок; острівець лісу”; блр. *кудра* “ліс на болоті; купка дерев; загата; невелике озеро”. [3, т. III, с. 124]. До цього мотиваційного розряду можна віднести назву мокрої балки **Межі** (НП Болотня, М-35-86-А-г (Болотня, Льв. і Терн.)). В основі назви апел. *межя́*: рос. *межя́*, псл. **medjā* “середина; границя” [3, т. III, с. 430–431], *межа* – “границя між двома земельними володіннями” [12, т. I, с. 582].

Мікрогідроніми, які характеризують розміри водного об’єкта:

– мотивація “великий”: бол. **Велика Круча** (НП Ланівці, Борщ.) Назва утворена від апелятива *крутизна, круть, круча, кручь* “яръ, обрывъ, утѣсь, стена, скала, положение, близко къ отвесному” [2, т. II, с. 460]. Назва утворена шляхом лексикалізації та онімізації словосполучення, у якому опорним компонентом виступає мікротопонім Круча (місцерозташування болота), а атрибутивом є прикметник *великий* (вказівка на розмір). Пор.: *великий, великій, великийи, великийи, великы* “який визначається за розміром, великий, значний” (1322 р.) [12, т. I, с. 158]. На досліджуваній території фіксуємо також ряд назв боліт та ярів, наповнених стоячими водами зі згаданим атрибутивним означенням: яр **Великий Ліс** (НП Новосілки-Костюкові, М-35-112-Г-2), мокра балка, яр **Великий Ліс** (НП Заложці, М-35-75-Г-б (Заложці)), мокра балка **Велике Озеро** (витоки р. Стрипа в НП Вовчківці, М-35-75-В-б (НП Перепельники, Терн. і Льв.)), багно (бол.) **Велика Руда** (НП Теклівка (Скалат) [5, спр. 4, с. 6]);

– мотивація “малий”: мокра балка **Малі Сіножаті** (вп. в р. Гнила Рудка НП Романівка, М-35-100-А-в (Романівка)). Назва плюральної форми утворена шляхом лексикалізації та онімізації словосполучення, у якому опорним компонентом є гідронім з гелонімною основою – *Сіножать*, а атрибутивним означенням – прикметник *малий* “невеликий за розміром, незначний за величиною” [4, с. 434], що вказує на розмір. Зафіксовано також назву криниці **Мала Круча** (НП Ланівці, Борщ.);

– мотивація “середній”: лімнонім **Середнє Озеро** (НП Озеряни, Борщ.) [14]. Назва утворена шляхом лексикалізації та онімізації словосполучення, в якому опорним компонентом є мікрогідронім *озеро*, а атрибутивним означенням – прикметник *середній* “який міститься, знаходиться в середині між двома предметами, об’єктами” [4, с. 1116]. На території Тернопільщини також зафіксовані аналогічні назви: мокра балка **Середній Горб** (НП Бураківка, М-35-112-А-в (Цапівка)); ст. **Середній Став** (НП Дзвинячка (суч. Комунарівка, Терб.)) [5, спр. 3, с. 288]; у мікротопонімії – це рівчак **Середній Рів** (НП Куропатники, Береж.) [5, спр. 3, с. 64], поле **Середні Гони** (НП Кривче, Борщ.)

– мотивація “широкий”: мокра балка **Широка Руда** (від НП Базар, М-35-112-А-а (Базар)); бол. **Широке болото** (НП Кобиловолоки (суч. Жовтневе, Терб.)) [5, спр. 3, с. 133]). У топонімії в цій же місцевості зустрічається назва поля **Широке болото** (НП Кобиловолоки (суч. Жовтневе, Терб.)). Назви утворені шляхом лексикалізації та онімізації словосполучення, у якому опорним компонентом є мікрогідронім з

гелонімною основою, а атрибутивним означенням – прикметник *широкий* “той, який має велику протяжність у поперечнику, протилежне – вузький” [6, с. 833];

– мотивація “поперечний”: мокра балка, яр **Поперечки** (НП Новий Олексинець, М-35-76-Б-г (Новий Олексинець, Терн. і Льв.)). Назва утворена від прикметника *поперечний* [2, т. III, с. 299] або від прислівника *впоперек* (*упоперек*) “на ширину чогось; уширину; переносно – не так, як треба” [6, с. 149], і справді: як яр, так і болото знаходяться “впоперек села”, що дуже заважає мешканцям [7];

– мотивація “довгий”: значна кількість назв мікрогідронімів виступає з мотивацією розмірної характеристики в горизонтальному напрямку. У досліджуваному регіоні зафіксовано фонетичні варіанти лексеми *довгий* у назвах: мокра балка **Довга** (р. Болотня в НП Болотня, М-35-86-А-г (Болотня, Терн. Львів.)); мокра балка **Довга** (НП Стратин, М-35-86-В-б (Стратин, Терн. і Льв.)); кр. **Довга** (НП Берем’яни (Зал.)); оз. **Довге** (НП Заздрість, Тероб. [5, спр. 3 с. 201]); мокра балка **Довгий Лан** (вп. в Вільховий Потік; в НП Нівра, М-35-113-В-г (Гермаківка)); мокра балка / яр **Довгі Гони** (НП Козова, М-35-87-В-б (Козова)); мокра балка **Довжок** (НП Буданів, М-35-100-В-б (Буданів)); мокра балка **Довгий Лан** (НП Нівра, М-35-113-В-г (Гермаківка)); потіч. **Довжочек** (НП Дзвенигород); потіч. **Довжанка** (НП Довжанка, М-35-87-Б-г (Забойки)); пот. **Довжанка** (л. пр. Серету, Тернопіль, М-35-88-А-в); пот. **Довжанка** (л. пр. Серету, в НП Острів, М-35-88-В-а). Назви утворені від прикм. *довгий*. Пор. у топонімії: **Долгоє поле** (назва місц. на Буковині 1495 р.) [12, т. I, с. 301]; **Долгіє лози** (назва місц. у Волин. землі) (1440 р.) [12, т. I, с. 301]; **Должокь** (назва села на Буковині) [12, т. I, с. 315]; **Должєськь** (назва села у Київській землі) (1458 р.) [12, т. I, с. 315];

Метафоричні утворення (за подібністю форми) від географічних номенклатурних термінів: мокра балка / яр **Ваканти** (на пн. від НП Гринківці, М-35-77-А-а (Якимівці)). Назва утворена від апелятива *вакансія* “незайнята, посада”; *ваканець* “необроблена, запасна земля”; *ваканці* “пустуючі землі”; *вакан* “ділянка землі площею 5–12 га” [3, т. I, с. 320]; мокра балка **Гальява** (НП Новий Олексинець, М-35-75-Б-г (Новий Олексинець, Терн. і Льв.)). Назва утворена від апелятива **gal’a*. Пор.: рос. *галя* “поле біля узлісся”; *галя* “голена голова”, пох. з j-овим суф. від **galъ* [16, вип. 6, с. 94]; оз. **Гайківське** (біля хут. Чайківський, поблизу лісу (гаю) Галілея, М-35-112-Б-г (Озеряни)). Назва походить від апелятива *гай* “роща” [13, т. I, с. 383]; *гай*, *гайна* “гай”, *гайник* “місце, де росте гай; лісник”, *гайовик* “лісовик”, *гайний*, *гайовий* [3, т. I, с. 451]; мокра балка, яр **Галелея (Haleleja / Halelewa)** (НП Капустинці, Чорт.), поле **Галілея** (НП Глибочок, Борщ.). Назва утворена від апел. *гало* “лісове озеро; місце на озері, не заросле водоростями”; *галя* “полонина”, *галява*, *гальва* “огріх, недосів”; *галявина*, *галявка* “галява”; пор. рос. *прогалина*, *прогал*; бр. *гала* “голий простір”; псл. **galъ*, пов’яз. з осн. прикм. *golъ* “голий” [3, т. I, с. 455]; мокра балка **Двориське** (НП Тростянець, М-35-75-В-а (Тростянець, Льв. і Терн.)). Назва утворена від апелятива **dvorišče*: болг. *дворище* “розгороджений двір”, “великий двір”, “лоток для промивання руди” [16, вип. 5, с. 169]; мокра балка **Запуст** (НП Болотня, М-35-86-А-г (Болотня, Льв. і Терн.)), мокра балка **Дикий Запуст** (НП Заложці, М-35-75-Г-б (Заложці)): назви утворені від апелятива **запусть* “(ділянка непропущеного, непрочищеного лісу) запуст”

(1420 р.) [12, т. I, с. 385]; мокра балка **Завалений Яр** (на зх. від НП Нівра, М-35-113-В-г (Гермаківка)). У назві спостерігаємо географічний номенклатурний термін *яр* – “глибока довга западина, переважно з крутими чи прямовисними схилами, яка утворилася внаслідок розмиву пухких осадових порід” [1, с. 846]; мокра балка **Кінська Яма** (НП Доброводи, Збараж): *яма* – “заглиблення в землі різного призначення” [6, с. 845]; вир зі стоячою водою **Левада** (НП Цопівці (суч. Поділля), Зал. [5, спр. 4, 59]); *левада* “присадибна ділянка землі з сінокосом, городом чи садом; площа біля церкви”; [3, т. III, с. 206]; оз. **Могилки** (НП Більче-Золоте, М-35-112-Г-б (Глибочок)); мокра балка **Могилка** (НП Тростянець, М-35-75-В-а (Тростянець, Льв. і Терн.)); яр **Могилки** (Підгайці, М-35-99-А-б (Підгайці)); яр **Могилки** (НП Новосілка, М-35-99-А-б (Підгайці)) від апелятива *могіла* “(могильний) горб, курган”, д. рус. *могила* “могильний горб” [13, т. II, с. 634]; мокра балка / поле **Майдан** (НП Джурин, Чорт.) [5, спр. 3, с. 387] від апелятива *майдан* “площа, місце зібрань” [13, т. II, с. 559]; мокра балка **Острів** (Тернопіль, М-35-88-А-в) від апелятива *острів*, який фіксується в більшості слов’янських мов і має значення: *острів* “підвищене сухе місце серед болота” [8, с. 31], “острівок на ріці, на болоті” [15, с. 153], *остров* “горб на болоті”, болг. *остров*, схв. *бстрво*, чеськ., слвц. *ostrův*, в.-луж. *wotrow*, н.-луж. *wdźšow*, кашуб. *ostrów* “підвищення на лузі або полі” [13, т. III, с. 165]; мокра балка **Поляна** (НП Тростянець, М-35-75-В-а (Тростянець, Льв. і Терн.)); мокра балка **Полянка** (НП Заложці, М-35-75-Г-б (Заложці)) < апел. *пóле*, *поляна*, *полянка* “равнина, поле без посева, окруженне лесом; поляна среди болота, остров, пелки, плоская гривня, неболотнистая равнинка” [2, т. III, с. 258];

Метафоричні утворення (за подібністю форми) від назв побутових реалій: мокра балка **Бецули** (НП Заложці, М-35-75-Г-б (Заложці)). Назва походить від *бець* “грудка (тіста, глини і т. д.); вид великого хліба” [3, т. I, с. 179]. Болото та яр за формою та консистенцією нагадує ці побутові реалії; мокра балка, яр **Грабки** (на зх. від. НП Лукаші, М-35-75-Б-а (Підкамінь, Льв. і Терн.)), яр **Грабки** (на зх. від. НП Підкамінь, М-35-75-Б-а (Підкамінь, Льв. і Терн.)) форма ярів нагадує побутовий пристрій *граблі*, *грабки* “пристрій до коси для укладання покосу”, “малі граблі”; рос. *грабли*; псл. **grablje* [3, т. I, с. 579–580]; *грабки* “родь грабель, придѣланыхъ къ косѣ, съ длинными, выгнутыми по косѣ зубьями, для кошения хлеба” [2, т. I, с. 388]; мокра балка **Колесо** (НП Болотня, М-35-86-А-г (Болотня, Льв. і Терн.)). Назва походить від апелятива *колесо* – форма гелонімного об’єкта має форму кола, посередині, якого знаходиться поляна; *колесо* (див. *коло*¹) – “замкнена крива; круг: предмет, що має форму круга або кільця” [3, т. II, с. 509, 514–515]; яр **Підпорки** (вп. в пот. Городниця біля НП Городниця, М-35-89-В-в (Остап’є)). Назва походить від апелятива, який позначає побутовий пристрій “*подпóра*, *підпóрка*” [13, т. III, с. 300]; “підтримка, підпора” (1456 р.) [12, т. II, с. 168]; яр **Цимбали** (М-35-76-А-в (Старий Олексинець)), від апел. *цимбали*, який в Україні, Білорусії, Молдові, Польщі, Угорщині, Румунії позначає “народний музичний інструмент у вигляді дерев’яного ящика з натягнутими в ньому металевими струнами, звук з яких видобувають за допомогою паличок або молоточків” [6, с. 819]; кр. **Шлюз** (НП Доброводи, НП Збараж), криниця нагадує гідротехнічний пристрій *шлюз* “від

гол. *sluis* з лат. *exlusa*: 1) технічна споруда для переміщення суден з однієї ділянки річки чи каналу на іншу з вищим або нижчим рівнем води; 2) споруда з двох ізольованих перемичок з лазом і сталевими дверима для переходу з одного приміщення в інше або переливу води” [6, с. 834].

Отже, назви-характеристики мікрогідрооб’єктів за формою утворені: а) від прикметників, що безпосередньо характеризують форму й розмірні параметри з різнобічними мотиваціями (“великий”, “малий”, “середній”, “довгий”, “широкий”, “високий”, “круглий” та ін.); б) від географічних номенклатурних термінів, які позначають реалії певної форми та конфігурації; в) від апелятивів шляхом метафоризації на момент творення пропріальної назви, як наслідок так званої “образної номінації”, тобто “творення нових номінативних одиниць, у яких мотивація властивостями об’єкта здійснюється через асоціативне ототожнення образу предмета, що іменується і образу предмета, знання про який уже закріплено вербально” [9, с. 47].

Метафоричні утворення в межах номінаційної моделі “характеристика за формою” у мікрогідронімії Тернопільщини у свідомості мовців відштовхуються від назв побутових реалій та реалій понятійної сфери.

Неметафоричні та метафоричні різновиди номінації відрізняються один від одного частотою вживання: першим властива досить висока частотність, повторюваність, другі ж відзначаються унікальністю або принаймні низькою частотністю. Подібні номінаційні процеси притаманні не лише досліджуваній території: вони простежуються в мікрогідронімії інших слов’янських територій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Великий тлумачний словник сучасної укр. мови / [авт.-уклад Бусел В.Т.] – К. ; Ірпінь : ВТФ “Перун”, 2001. – 1728 с.
2. Даль В. Толковый словарь живого великорусского языка / Владимир Даль. – СПб. ; М. : Тов-во М.О. Вольфа, 1903. – Т. 1. – 877 с. ; 1905. – Т. 2. – 1017 с. ; 1907. – Т. 3. – 893 с. ; 1909. – Т. 4. – 853 с.
3. Етимологічний словник української мови : в 7-ми т. / АН УРСР ; Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні ; [ред.-упоряд. О. С. Мельничук]. – К. : Наук. думка, 1983. – Т. I. – 632 с. ; 1985. – Т. II. – 570 с. ; 1989. – Т. III. – 648 с. ; 2006. – Т. V. – 704 с.
4. Кіс Т. Є. Еволюція художньої метафори: лінгвокультурний аспект : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 “Українська мова” / Т. Є. Кіс. – К., 2001. – 16 с.
5. Кордуба М. Матеріали до географічного словника Буковини і Галичини // Відділ рукописів Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника. – Ф. 61. – Спр. 1–4.
6. Куньч З. Й. Універсальний словник української мови / З. Й. Куньч. – Тернопіль : Навчальна книга, 2005. – 848 с.

7. Матеріали експедицій, проведених автором упродовж 2006–2011 років.
8. *Никончук М. В.* Матеріали до лексичного атласу української мови Правобережного Полісся / М. В. Никончук. – К. : Наукова думка, 1979. – 313 с.
9. *Рут М. Э.* Образная номинация в русском языке / М. Э. Рут. – Екатеринбург : Изд-во Урал. ун-та, 1992. – 148 с.
10. *Свиблова О. Л.* Метафоризация как способ репрезентации художественной картины мира / О. Л. Свиблова // Художественное творчество. Вопросы комплексного изучения, 1984. – Л. : Наука, 1986. – С. 178–184.
11. Словарь української мови : у 4 т. / Збір. ред. журн. “Киевская Старина”; [упор. з додатком власного матеріалу Б. Грінченко]. – К., 1907. – Т. I. – 494 с. ; 1907. – Т. II. – 573 с. ; 1907. – Т. III. – 506 с. ; 1907. – Т. IV. – 563 с.
12. Словник староукраїнської мови XIV – XV ст. : у 2-х т. / [ред. Л.Л. Гумецька, І.М. Керницький]. – К. : Наук. думка, 1977. – Т. I. – 630 с. ; 1978. – Т. II. – 591 с.
13. *Фасмер М.* Этимологический словарь русского языка : в 4 т. / Макс Фасмер. – М. : Прогресс, 1986. – Т. I – 573 с. ; 1986. – Т. II. – 671 с. ; 1987. – Т. III. – 830 с. ; 1987. – Т. IV. – 860 с.
14. Центральний державний історичний архів України, м. Львів (ЦДАЛ України). – Р. 186. – Оп. 14. – Од. зб. 67.
15. *Черепанова Е.А.* Народная географическая терминология Черниговско-Сумского Полесья / Е.А. Черепанова. – Сумы, 1984. – 274 с.
16. Этимологический словарь славянских языков: Праславянский лексический фонд / Под ред. О. Н. Трубачева. – М. : Наука, 1974–2005. – Вып. 1–32; 2007–2010. – Вып. 33–36 / Под. ред. А. Ф. Журавлева.

СКОРОЧЕННЯ

М-35... – Військово-топографічна карта. Масштаб 1:25000.

Стаття надійшла до редколегії 27.10.2011

Прийнята до друку 30.11.2011

METAPHORICAL FORMATIONS IN MICROHYDRONYMY OF THE TERNOPIL REGION

Nataliia BYTSKO

*Bukovinian State Medical University,
Department of Foreign Languages,
Teatralna Square, 2, Chernivtsi, Ukraine, 58000,
e-mail: natali.888.lai@yandex.ua*

The paper deals with an analysis of the names of microhydronyms of the territory of the upper-middle reaches of the Dniester which embraces the Ternopil' region according to the administrative – territorial set-up. The distinctive features which are intrinsic in these microhydronyms underlie the metaphoric transfer and that made it possible to reconstruct a prahydronym of a certain word – creative model.

Key words: microhydronymic cadastre, metaphor, hydronym, microhydronym, metaphoric formation.

МЕТАФОРИЧЕСКИЕ ОБРАЗОВАНИЯ В МИКРОГИДРОНИМИИ ТЕРНОПОЛЬЩИНЫ

Наталья БЫЦКО

*Буковинский государственный медицинский университет,
кафедра иностранных языков,
Театральная пл., 2, Черновцы, Украина, 58000,
e-mail: natali.888.lai@yandex.ua*

В статье проанализированы названия микрогидронимов территории Верхне-Среднего Днестра, которая административно-территориально охватывает Тернопольскую область, для которых характерны признаки, находящиеся в основе метафорического переноса, что позволило реконструировать прагидроним определенной словообразовательной модели.

Ключевые слова: микрогидронимический кадастр, метафора, гидроним, микрогидроним, метафорические образования.